

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/363/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715210965
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6715210965.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovovej a JUDr. Jany Haluškovovej ako členiek senátu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 78 Bratislava, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: A. E., nar. XX. Z. XXXX, bytom T., o zaplatenie 1.066,61 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č. k. 8C/282/2015-24 zo dňa 9. februára 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II., ktorými uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 392,56 Eur spolu s 5,5% úrokom z omeškania ročne od 17.8.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku **m e n í t a k**, že žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 777,78 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 777,78 Eur od 17.8.2013 do zaplatenia, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalobca **m á** nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému vo výške 45,84 %, ktoré je žalovaný **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie určí ich výšku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 392,56 Eur spolu s 5,5% úrokom z omeškania ročne od 17.8.2013 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (prvá výroková veta). Odporcovi trovy konania nepriznal (druhá výroková veta). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (tretia výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že tento mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o pôžičke, ktorú právne posúdil ako zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č.129/2010 Z.z.“). Mal za preukázané, že žalobca je poskytovateľom pôžičiek s tým, že ide o predpripravené formulárové zmluvy. Žalovaný mal postavenie spotrebiteľa. S poukazom na ustanovenie § 9 ods.2 písm.l) zákona č.129/2010 Z.z. okresný súd zdôraznil, že každá zmluva o pôžičke musí obsahovať, ktorá časť splátky bude použitá na istinu, úrok a popripade ďalšie poplatky. Nakoľko zmluva uzatvorená medzi stranami sporu takéto ustanovenie neobsahuje a splátka bola vyčíslená len jednou sumou, o celkovej výške splátky 137,25 Eur mesačne, splátka nebola rozčlenená, ktorá časť z uvedenej sumy ide na istinu, úroky a poplatky, okresný súd uzavrel, že v zmysle § 11 ods.1 písm.b) zákona

č.129/2010 Z.z. sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Neuvedením rozčlenenia splátky na istinu, úrok a poplatky dochádza k tomu, že spotrebiteľ nevie posúdiť, ktorá pôžička by bola pre neho výhodnejšia. Vzhľadom k uvedenému okresný súd žalovaného zaviazal k zaplateniu sumy rovnajúcej sa rozdielu medzi poskytnutou sumou vo výške 777,78 Eur a sumou, ktorú žalovaný zaplatil vo výške 385,22 Eur, a teda ho zaviazal na zaplatenie sumy 392,56 Eur.

1.2 Súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania; vychádzal pritom z predžalobnej upomienky, ktorou bol žalovaný vyzvaný k zaplateniu dlžnej sumy do troch dní od jej doručenia. Upomienka bola žalovanému doručená dňa 13.8.2013, splatnosť záväzku nastala 16.8.2013 a nakoľko svoj záväzok neuhradil, dňom 17.8.2013 sa dostal do omeškania. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, okresný súd poukázal na ustanovenie § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie č.87/1995 Z.z.“).

1.3 S poukazom na ustanovenie § 142 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný bol v konaní percentuálne úspešnejší ako žalobca. Nakoľko mu však žiadne trovy nevznikli, žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca (ďalej v texte aj „odvolateľ“) prostredníctvom právneho zástupcu včas odvolanie, ktorým žiadal, aby odvolací súd postupom podľa § 220 O.s.p. odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu istiny vo výške 777,78 Eur spolu s 5,5% úrokom z omeškania ročne od 17.8.2013 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

2.1 Žalobca uplatnil odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 205 ods.2 písm.d) O.s.p. a tvrdil, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

2.2 Odvolateľ zdôraznil, že na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 26.3.2013 bola kúpna cena tovaru - čierna technika - televízor, vo výške 1.163,-Eur. Akontácia bola zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 30%, t.j. v sume 385,22 Eur a túto ohradil žalovaný zo svojich vlastných finančných prostriedkov. Zostatok kúpnej ceny vo výške 777,78 Eur poskytol žalovanému žalobca. Schválená výška pôžičky tak predstavuje v zmysle zmluvy sumu vo výške 777,78 Eur, ktorá tvorí reálne vyplatenú sumu žalobcom za predmet financovania pôžičky. Žalobca tvrdil, že súd prvej inštancie vykonal nesprávnu matematickú operáciu, keď od reálne vyplatennej sumy vo výške 777,78 Eur odpočítal akontáciu vo výške 385,22 Eur. Súd prvej inštancie by správne postupoval, ak by akontáciu (385,22 Eur) odpočítal od celkovej ceny tovaru (1.163,-Eur), nakoľko zmluvu medzi žalobcom vyhodnotil ako bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca sa tak domáha reálne vyplatennej pôžičky, vo výške 777,78 Eur (1.163,-Eur - 385,22 Eur = 777,78 Eur).

2.3 Odvolateľ napadol aj výrok o trovách konania a pre prípad, že odvolací súd zmení napadnuté rozhodnutie okresného súdu a zaviazá žalovaného k zaplateniu sumy 777,78 Eur, navrhol, aby mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Žalobca po podaní odvolania oznámil zmenu žalobcu s návrhom na zmenu účastníka konania, o tejto súd prvej inštancie pred predložením veci na rozhodnutie odvolaciemu súdu nerozhodol. Až následne podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 7.9.2018 Všeobecná úverová banka a.s. (ako právny nástupca pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding a.s., ktorý zanikol rozdelením) oznámila, že počas konania došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., ktorá je hmotnoprávnym veriteľom žalovanej pohľadávky. Krajský súd v Banskej Bystrici svojím uznesením č.k. 17Co/363/2017-112 zo dňa 11. septembra 2018 pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu, Všeobecná úverová banka a.s., IČO: 31 320 155 vstúpi do konania spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 31 154, ako nový žalobca.

5. Predmetné konanie začalo pred 30. júnom 2016. Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „C.s.p.“), ktorý v § 470 ods. 1 ustanovuje, že tento zákon platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

7. Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

8. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné. Inak sa krajský súd stotožnil so skutkovými závermi prvostupňového súdu, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, pochybil však, keď zaplatenie akontácie žalovaným započítal na poskytnuté finančné prostriedky zo strany žalobcu a nie na kúpnu cenu tovaru, ktorý bol z časti financovaný z pôžičky, poskytnutej žalovanému žalobcom.

8.1 V danej veci sa žalobca domáhal plnenia - zaplatenia sumy 1.066,61 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne od 17.8.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

8.2 Z obsahu je zistiteľné, že uplatnený nárok má vyplývať zo zmluvy o pôžičke, č.3039807247, ev.č.20403417 zo dňa 26.3.2013. Pôžičkou bola financovaná kúpa tovaru - čierna technika - televízor, o kúpnej cene 1.163,-Eur. Akontácia vo výške 30% predstavovala sumu 385,22 Eur, s dohodnutým počtom splátok 7, výškou splátky 128,39 Eur, s pripoistením 137,25 Eur, celková čiastka 898,73 Eur, s poistením 960,75 Eur, výška pôžičky (finančné plnenie) 777,78 Eur. RPMN bola určená vo výške 55,54%, fixná ročná úroková sadzba 55,54%, priemerná hodnota RPMN 36,73% a celkové náklady spotrebiteľa predstavovali 120,95 Eur. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na október 2013. Z tvrdení žalobcu uvedených v žalobe vyplýva, že do dňa podania žaloby žalovaný nezaplatil žiadnu splátku. Žalovaný na pojednávaní pred súdom prvej inštancie uviedol, že je pravdou, že si zobral pôžičku, na kúpu televízora, na pôžičku zaplatil sumu 385,22 Eur.

8.3 Súd prvej inštancie právny vzťah založený vyššie uvedenou zmluvou o pôžičke posúdil ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý je potrebné aplikovať aj ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z.. Konštatoval, že zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti uvedené v § 9 ods.2 písm.l) zákona č.129/2010 Z.z. a z uvedeného dôvodu je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods.1 písm.b) zákona č.129/2010 Z.z.. Na základe uvedeného okresný súd uzavrel, že žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi rozdiel medzi poskytnutými a vrátenými finančnými prostriedkami. Tieto závery súdu prvej inštancie neboli odvolaním dotknuté.

8.4 Okresný súd však pochybil, pokiaľ plnenie žalovaného vo výške 385,22 Eur započítal na poskytnutú pôžičku vo výške 777,78 Eur a dospel k záveru, že dlh žalovaného predstavuje sumu 392,56 Eur. Zo zmluvy o pôžičke vyplýva, že cena tovaru, ktorý bol spotrebiteľským úverom financovaný, predstavovala sumu 1.163,-Eur s výškou akontácie 385,22 Eur a výške pôžičky 777,78 Eur. Z uvedeného a prehľadu splátok je potom zrejmé, že dlh žalovaného voči žalobcovi predstavuje sumu 777,78 Eur, žalovaný nezaplatil na poskytnutú pôžičku žiadnu splátku, nakoľko platil len akontáciu pri kúpe tovaru. Akontácia sa netýka poskytnutej pôžičky, ale kúpnej ceny za tovar, ktorého kúpna cena bola financovaná aj prostredníctvom pôžičky. V tomto smere je potom odvolanie dôvodné a odvolací súd žalovaného zaviazal k zaplateniu sumy 777,78 Eur.

8.5 Pokiaľ ide o závery okresného súdu vo vzťahu k úroku z omeškania tieto sú v celom rozsahu správne, pokiaľ ide o deň, ktorým sa žalovaný dostal do omeškania ako aj pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania. Nesprávny bol výpočet sumy, z ktorej bol úrok z omeškania priznaný, dlh žalovaného predstavuje sumu 777,78 Eur. Z uvedeného dôvodu odvolací súd meniac rozsudok súdu prvej inštancie zaviazal žalovaného k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 777,78 Eur od 17.8.2013 do zaplatenia.

8.6 Nakoľko žalobca v žalobe uplatnil viac (1.066,61 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne od 17.8.2013 do zaplatenia), ako mu odvolací súd meniac rozsudok okresného súdu priznal (777,78

Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 777,78 Eur od 17.8.2013 do zaplatenia), v prevyšujúcej časti uplatnený nárok zamietol. Konštatovanie okresného súdu o tom, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods.1 písm.b) zákona č.129/2010 Z.z. odvolaním napadnuté nebolo. Z uvedeného dôvodu je žalovaný povinný zaplatiť len sumu predstavujúcu poskytnuté finančné prostriedky.

9. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa § 388 C.s.p. odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenil, žalovaného zaviazal k zaplateniu sumy celkom 777,78 Eur spolu s úrokom z omeškania tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Vo zvyšku uplatneného nároku (tak ako je uvedené v bode 8.6 tohto rozsudku) odvolací súd žalobu zamietol.

10. Krajský súd, konajúc podľa ustanovení Civilného sporového poriadku, rozhodoval aj o všetkých trovách konania, prvoinštančného ako aj odvolacieho, pretože zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 396 ods.2 C.s.p.), s prihliadnutím na úspech strán sporu v zmysle § 255 ods.1 a § 262 ods.1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 777,78 Eur (zo sumy 1.066,61 Eur), jeho úspech v spore predstavuje 72,92%. Žalovaný bol úspešný v zamietnutej časti uplatneného nároku, jeho úspech v spore predstavuje 27,08%. Miera úspechu žalobcu tak je 45,84%, z uvedeného dôvodu má žalobca voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 45,84%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods.2 C.s.p.). Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní žiadal priznať nárok na náhradu trov konania vo výške 72,92%, takéto vyčíslenie je nesprávne z dôvodu, že žalobca svoj úspech posudzoval len z pohľadu priznaného plnenia a nie celkovej miery úspechu v spore, ktorá predstavuje rozdiel úspechu (72,92%) a neúspechu (27,08%) v spore.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2, druhá veta C.s.p.). Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky

minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).